

ଲେଉଟା ପ୍ରେମ

କ'ଣ ବା ଫେରାନ୍ତି ?

ତୁଲୋଭଧିବା ରାତି ଠୁଁ ଗଜଲ
ସରିଆସୁଥିବା ଆୟୁଷ ଠୁଁ ବୋତଲ
ହଜିଯାଉଥିବା ଶବ୍ଦ ଠୁଁ ମୋକ୍ଷ ॥୧

କୁଆଡ଼େ !

ଗଛ ପିଠିରେ ସବାର
ହୋଇ ପୃଥିବୀ ଘୁମନ୍ତି
ମଲାଟ ବନ୍ଧା ସମୟର
ହିତ ଉପରେ ମୁଣ୍ଡ ଲଦି
ଥକା ଖାଆନ୍ତି
ଠୋପ୍ ମାରିଗାଳି ବସିଥିବା
ବଗକୁ ସଂକୀର୍ତ୍ତନ ଶୁଣାନ୍ତି ॥୨

କିଛି ପାରିଲିନି ବୋଲି ତ
ବାଟ ଦେଖୋଉଥିବା ପାଦକୁ
କଣ୍ଠର ଠିକଣା ଦେଲି
ହଲ୍‌କା ମାରୁଥିବା ସଜନୀକୁ
ଉଆଁସର କଥା କହିଲି
ଉତ୍ସୁକି ଆସୁଥିବା ଗତ ରାତିମାନଙ୍କୁ
କବିତା ଶିଖେଇ ବନ୍ଦେଇଲି ॥୩

ସବୁକିଛି ଦେଇ ଦେଲି
ବୋଲି ହିଁ ତ
କିଛି ଫେରେଇ ପାରିଲିନି
ଆଉ, କ'ଣ ବା ଫେରାନ୍ତି ॥୪

ଦିଗମ୍ବର ପାତ୍ର